

KRONIKA
VIŠJE STROKOVNE ŠOLE
2019/2020

EKONOMSKA ŠOLA NOVO MESTO

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

MAJ 2020

3. MESTO NA DRŽAVNEM PODJETNIŠKEM TEKMOVANJU

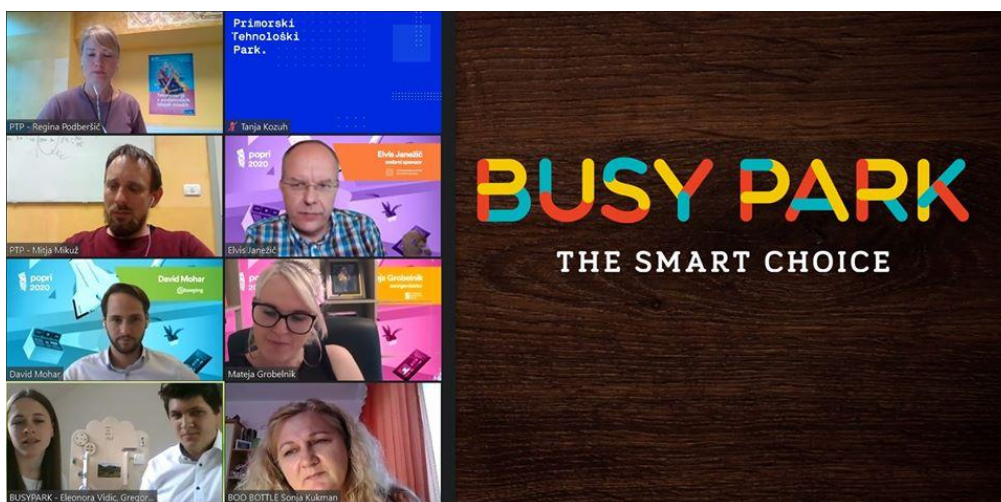
V torek, 12. 5. 2020, je za kategorijo »študenti in mladi do 29 let« potekalo državno tekmovanje za najboljšo podjetniško idejo, POPRI. Organiziral ga je Primorski tehnološki park. Tokrat so tekmovalci svoje podjetniške pitche predstavili na daljavo.

Državnega tekmovanja so se udeležile študentke pod mentorstvom predavateljice Sonje Kukman, ki so komisijo prepričale že na regijskem izboru:

- Natalija Štefanič, Verica Lajkovič in Nastja Gornik (1. letnik MEP) s poslovno idejo BOO BOTTLE
- ter študentka Eleonora Vidic (1. letnik EKN) s partnerjem Gregorjem Šterkom s poslovno idejo BUSY PARK.

Zaključna prireditev je ravno tako potekala na daljavo, in sicer v petek, 15. 5. 2020. Ekipa naše študentke Eleonore Vidic si je zaslužno priborila 3. mesto in s tem finančno nagrado 700 € za nadaljnji razvoj poslovne ideje.

Našim udeleženkam čestitamo za trud, pogum in vztrajnost. Prepričani smo, da so pridobile veliko izkušenj, ki jim bodo koristile na njihovi nadaljnji poti.

Slika 1: Tekmovalci, komisija in mentorica pri pitchanju na daljavo

NAZAJ V ŠOLSKE KLOPI IN NA DELOVNO MESTO

Modularno sodelovanje pri laboratorijskih vajah pri Projektnem delu v video produkciji in Avdio-vizualni produkciji, pod mentorstvom profesorjev Maje Weiss in Uroša Rztresna, se je na veselje študentov zgodilo ponovno v post-koronskem obdobju, 19. maja in 26. maja 2020 na šoli »v živo«. Študentje 2.letnika medijske produkcije so, po lastni ideji in na podlagi snemalne knjige, snemali kratki igrani film Korona. Srečanje v »v živo« je bilo posebno doživetje, saj so se tako po dveh mesecih prakse v različnih podjetjih in treh mesecih karantene, zaradi korona-virusa, končno uspeli spet videti in sodelovati pri pouku v živo.

Dovolj so imeli kontaktov na daljavo preko skypa, zooma, telefona.

Tudi profesorji so pogrešali pouk v živo, socialne kontakte med sodelavci in študenti. Vrnitev na šolo z maskami na obrazih je bila za vse grozljiva in istočasno smešna.

Študentje in profesorji so si edini v želji in upanju, da se karantensko obdobje v jeseni ne bi ponovilo. Delo spet teče po starih tirnicah, izpiti se dogajajo v živo.

Lekcija »korona krize« nas je vse le še bolj povezala.

Slika 2: Pouk PDVP v post-koronskem obdobju

Slika 3: Priprava na snemanje

Slika 4: Ravnateljica Andreja Petrovič

Slika 5: V referatu: Barbara Štor in Sonja Kukman

Maja Weiss

ŠTUDENTI MEDIJSKE PRODUKCIJE O ŠTUDIJU NA DALJAVO

»Študij na daljavo je zakon!«, a pogrešajo stik s sošolci.

Skoraj tri mesece študija na daljavo, katerega večina je v trenutku, ko so nastajala ta besedila, že skoraj mimo, je prav posebna izkušnja. Vsaj nekaj pozitivnega je v njej našel skoraj vsakdo izmed naših študentov. Vsi pa so si enotni, da virtualnost ne more nadomesti živ(ahn)ih stikov med študenti kot tudi predavatelji.

Živa Zajc, 1. letnik MEP:

Trenutni virus je študij, kot sem poznala do zdaj, malce začinil na način, da sem začela študirati od doma. Kot najstnica sem sanjala, kako bi to izgledalo, in sedaj sem lahko to izkusila na lastni koži. Ugotovila sem, da mi bolj ustreza opravljanje študija v ustanovi, saj doma nimam takšne koncentracije ter motivacije, ker imam okoli sebe mnogo motečih dejavnikov. Kar najbolj pogrešam pri tem načinu študija je druženje s sošolci. S to izkušnjo sem postala bolj samoiniciativna in disciplinirana. Naučila pa sem se tudi bolj ceniti manjše stvari v življenju.

Luka Malnar, 1. letnik MEP:

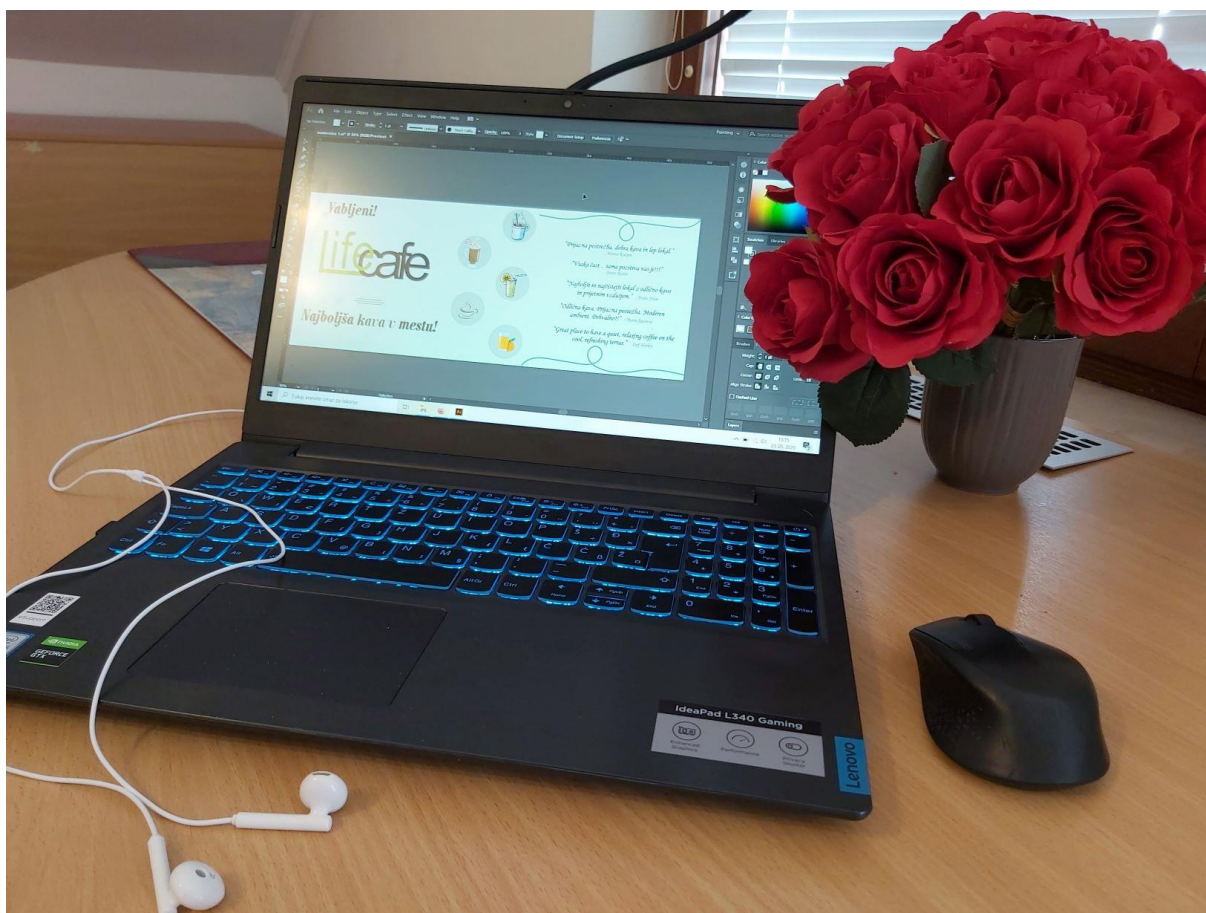
Zadnja dva meseca sta bila zelo drugačna in nenavadna. Osebno mi ta sprememba ni povzročila težav. Celo lažje mi je bilo. Izpite sem lahko opravljal od doma, namesto da se peljem z javnimi prevozi iz Ljubljane do Novega mesta in nazaj. Poleg tega mi ni bilo potrebno plačevati najemnine za stanovanje, ki sem ga imel v času šolanja. Vaje na daljavo mi niso povzročale nobenega problema. Če bi lahko, bi vse leto tako oddajal vaje in hodil v šolo samo za predavanja. Najtežji del študija na daljavo je izguba stikov s sošolci. Seveda smo skupaj gledali serije preko dicroda in igrali videoigrice, ampak to ni enako kot druženje v »pravem« življenju. Skratka, izkušnja je bila večinoma pozitivna in bi z veseljem tako nadaljeval šolanje.

Žiga Turk, 2. letnik MEP:

Trenutno živimo v čisto drugačnem svetu, kot smo ga navajeni, vendar to ne pomeni, da se je čas ustavil, čeprav imamo nekateri tak občutek. Med karanteno mi je največje preglavice povzročal študij, saj smo pri nekaterih predmetih dobili veliko več dela, kot bi ga dobili sicer. Med drugim me je v času karantene zelo motila prepoved prehoda med občinami. Zelo pa mi je bilo všeč to, da sem lahko vsak dan delal stvari v popolnoma svojem tempu in to, da sem lahko delal službeno delo od doma.

Teja Miklavčič, 1. letnik MEP:

Preglavice sem doživljala predvsem na prvem pisnem izpitu. Problem ni tičal v predmetu samem, ampak v načinu pisanja izpita. Aplikacija [exam.net](https://www.exam.net) je super aplikacija, če te velika, rdeča ura, ki v kotu odšteva sekunde, ne moti. Na ustnih izpiti sem pogrešala pristnost človeka s sočlovekom, ki je ne dobiš na Zoom izpitu. Tak način študija mi ne ustreza in ga ne bi več ponovila, raje se vsak dan vozim v šolo in sem tam ves dan.

Slika 6: Teja Miklavčič, 1. letnik MEP

Nejc Mihelič, 1. letnik MEP:

Študij sem doživljal precej stresno, ker nisem vedel, kako naj bi čisto natančno vse skupaj izgledalo. Težko ocenim, ali bi več odnesel od predavanj v živo oziroma od predavanj prek Zooma, Messengerja,... Všeč mi je bilo, ko sem lahko opravljal izpite ena na ena, ustrežljivost predavateljev glede prošenj za podaljšanje časa, in to, da smo se lahko sošolci vsake toliko spet videli. Stres mi je povzročalo tudi to, ko sem med pisnimi deli izpitov kar naenkrat izpadel iz videokonference in nisem vedel, ali bo to kako vplivalo na rezultate ali ne ter ali bom sploh smel nadaljevati s pisanjem. Kar se tiče predavanj in interakcij predavateljev in študentov je so po mojem mnenju boljša in zanimivejša predavanja v živo, saj se občuti kemijo oziroma

nevidno vez med študenti in predavatelji. Glede tega, če bi še na takšen način opravljal izpite, bi moral še premisliti.

Lara Komac, 1. letnik MEP:

Spomnim se, kot bi bilo včeraj, ko smo 12. marca dobili obvestilo, da moramo oditi iz študentskega doma in da bo pouk potekal na daljavo. Nihče se ni zavedal, kaj se dogaja, kako bo potekalo, do kdaj bomo doma... Glede na to, da živim na vasi in tam dela ne zmanjka, mi je pouk na daljavo bolje ustrezal, kot pa celodnevno sedenje v učilnici. Ko smo imeli na urniku predavanja, sem bila prisotna na video konferencah, ostali čas pa sem si lahko ustrezno razporedila in postorila druge stvari. Več časa sem imela tudi za šport in obisk bližnjih hribov. Tako sem bila potem tudi boljše skoncentrirana na delo za šolo. Prav tako se je tudi za izpite izkazalo, da lahko potekajo tudi na daljavo. Domači so mi dajali podporo, pred izpitom sem šla lahko na krajši sprehod v naravo, kjer sem se vsaj malo sprostila in izpite opravila nad pričakovanji. Kljub temu, da je ta virus prinesel veliko slabosti, sem videla veliko prednost v študiju na daljavo.

Erika Pucelj, 2. letnik MEP:

Najprej smo mislili, da iz tega ne bo nič hudega, a se je izkazalo, da le ni bilo tako nedolžno, kot je izgledalo. Delo za šolo od doma bi komentirala kot dobro, bilo je lažje, ker ni bilo potrebno zgodaj vstajati in se voziti z avtobusom ter ga za nazaj čakati. V bistvu je delo potekalo skoraj enako, kot bi bili v predavalnicah. Če sem iskrena, je bilo dela še veliko več. Očitno so predavatelji predvidevali, da imamo več prostega časa, ker smo doma, in smo dobili več zadolžitev, kot bi jih, če bi sedeli v predavalnicah. Preglavic ni bilo, mogoče samo občasno slaba povezava z internetom. Najbolj sem pogrešala fizični stik z ljudmi. Preko kamere ni isto in razlago je bilo pri določenih predmetih veliko težje dojemati, ker je bila snov kar težka. Od doma bi še kdaj rada delala, vendar zagotovo ne tako dolgo, morda kak teden ali dva.

Slika 7: Erika Pucelj, 2. letnik MEP

Barbara Cimerman, 1. letnik MEP:

Svoj dan začnem zgodaj zjutraj in poskrbim za moje živali: konja, psa, mačka. Študij na daljavo mi je omogočil, da sem imela zanje več časa. Poleg tega je bilo kar nekaj dela okoli doma: sadili smo krompir, kosili prvo travo, sejali koruzo, postavljali pašnike... Čas sem si lahko bolje organizirala, kot bi si ga sicer med rednim študijem, ko moram biti prisotna na šoli. Tekom študija na daljavo sem imela tudi izpite. Potekali so preko spletne učilnice in preko video konference. Glede tega imam same pozitivne občutke: točno sem vedela datum ter uro izpita in sem poskrbela, da sem bila točno takrat prisotna za računalnikom. Ker sem bila v domačem okolju, pritiska in stresa pred izpitom sploh nisem čutila in verjamem, da je to pripomoglo tudi k rezultatom, saj sem večina izpitov opravila zelo dobro in nad mojimi pričakovanji. Če bi imela na izbiro študij v učilnici ali študij na daljavo, bi brez dvoma izbrala slednjega. Sploh, kar se tiče vaj, saj konec koncev izhajam medijske stroke, kjer vaje opravljamo večinoma s pomočjo računalnikov. Živimo v 21. stoletju in multimedija nam omogoča, da dostopamo prav do vseh informacij, ki nas zanimajo. Če česa ne bi znala, bi stopila v kontakt s predavateljem, pogledala bi na Youtube ali poklicala sošolca. Študij na daljavo je zakon!

Slika 8: Barbara Cimerman, 1. letnik MEP

Jerca Božič Kranjec

Ekonomska šola Novo mesto, Višja strokovna šola

Zanjo: Andreja Petrovič

Zbrala: Blažena Košmerl

Oblikovanje naslovne strani: dr. Josipa Lajkovič

Lektoriranje: Jerica Božič Kranjec

Fotografije: lastni vir EŠNM, VSŠ

Avtorji:

Jerca Božič Kranjec

Sonja Kukman

Maja Weiss